

Născut la 27 ianuarie 1942, în Mărășești, județul Vrancea, dintr-o mamă vrânceană și un tată gorjean, Geo Călugăru va urma Facultatea de Filologie a Universității București și, apoi, Facultatea de Ziaristică. Cariera sa a fost extrem de densă, activând ca profesor în județul Călărași, apoi ca director al bibliotecii N. Labiș a Casei de Cultură a M.I, redactor la revistele „Poliția Română” și „Pentru Patrie”, revenind în final pe postul de director al bibliotecii menționate, de unde s-a și pensionat.

Dar Geo Călugăru nu a fost un simplu angajat pe unele locuri de muncă. Parafrazarea din titlu a dorit să arate că pentru dumnealui nu a existat răgaz. A publicat sute de reportaje comentarii și interviuri, a scris prefete și recenzii la nenumărate cărți, a moderat lansări de cărți, simpozioane și dezbateri, a inițiat și condus Cenaclul „Octavian Goga” de la „Centrul Cultural M. Eminescu” din București dar și Cercul umoristic „Amza Pellea” de la Centrul Cultural „Sfinții Mihail și Gavril”. A fost primit în Uniunea Scriitorilor din România, ca urmare a unei opere personale de valoare recunoscută: 8 volume de poezii, 3 volume de proză pentru copii, 4 volume de proză pentru adulți și nenumărate articole apărute în reviste literare de valoare.

Opera sa este inclusă în volume colective și antologii. Este prezent în paginile Dicționarilor de scriitori contemporani. Este membru al Ligii Culturale „Fiii Gorjului” și, nu în ultimul rând, actor în grupul actorilor profesioniști care activează la Centrul Cultural „M. Eminescu”. Dar aceste rânduri nu se doresc doar o înșiruire de titluri ci o încercare de a portretiza OMUL Geo Călugăru. Inimos, jovial, de o mare generozitate, extrem de serios în studiile pe care le face asupra cărților pe care le comentează cu deosebit talent literar, Geo Călugăru este un simbol al „tineretii fără bătrânețe”.

La cei 80 de ani pe care îi va rotunji în curând, domnia sa este un personaj dinamic și plin de culoare spirituală, cu un permanent zâmbet pe față (chiar și atunci când firești suferințe îl chinuie), mereu gata să spună câteva cuvinte, chiar dacă nu a fost anunțat din timp, căci în „geanta sa intelectuală” se găsesc oricând vorbe meșteșugite. În lumea literară românească există numeroși autori care au fost puși sub lupa sa și pentru fiecare a avut vreme să se documenteze și să disece operele respective, extrăgând esențele și făcând paralele cu alte scrieri, citând adeseori din mari creatori ale căror vorbe a considerat că se potrivesc textelor comentate. Dar și spontaneitatea este o trăsătură a sa, pentru că oricând, el poate să-și surprindă auditorii cu texte create adhoc, spontane și de multe ori savuroase și pline de mesaje.

Ceea ce îl caracterizează este jovialitatea, generozitatea, prietenia dăruită celor din jur. Pentru Geo Călugăru, s-ar putea cita cu perfectă dreptate din Antoine de Saint Exupéry: „A dăruie înseamnă a arunca un pod peste abisul singurătății”. Iar Geo Călugăru nu va fi niciodată singur, căci are multe punți construite. Care este crezul său artistic? Cităm din propria sa mărturisire: „Amară-dulce răstignire/ Pe crucea verbului a fi,/ Să intru-n cartea de citire/ A neamului, ce m-o iubi” și pentru a-l împlini, va trebui „Să las, în urmă, în cuvinte,/ Din dulce-amara-mi răstignire,/ Ceva spre-aducere aminte/ Păstrat în cartea de citire”. Domnul Geo Călugăru are conștiința că fiecare om se supune legii universale ce atât de adânc poetic a exprimat-o prietenul său dispărut, Gh. Duță- Micloșanu: „Tot ce apare-n lume/ Se naște c-un apus”. Și pentru aceasta, el a dorit ca drumul său prin viață să fie plin de substanță și în clipa mării treceri, pe care noi o dorim să fie cât mai târzie, urma sa să se

imprime în lume.

Echilibrat, familist convins, a muncit cu osârdie și seriozitate în această lume tulburată și cumva anarhică a literelor românești, căutând să fie mereu o balanță justă, neintrând în jocurile uneori egocentrice ale unor creatori sau ale micilor clanuri. El este prieten cu toți, este invitat în toate cercurile literare, face parte din redacțiile mai multor reviste, uneori concurente.

Așa cum domnia sa se exprima într-un articol, „Frumosul și urâtul, răul și binele, sunt, uneori atât de îngemănate, încât, cu mare greutate le poți separa”. Iar noi am adăuga că nimic nu este absolut, dreptatea și chiar adevărul sunt relative, dependente de un sistem de referință iar domnul Geo Călugăru a înțeles acest fapt și procedează în consecință, nefiind arondat niciunui „partid”, fiind el însuși, echidistant, riguros și minuțios, cu toții deopotrivă. De-a lungul impresionantei sale cariere, domnul Geo Călugăru a fost răsplătit nu numai cu respectul și admirația colegilor scriitori, ci și cu peste 70 de diplome, plachete și alte distincții între care, cel mai important, Premiul Opera Omnia, acordat de U.S.R. în 2018, opt decenii ce întregesc o viața care îi face cinste.

Eugenia Duță